

Szilveszter 2012.

Szentmise elején

Bevezetés

Az ősztendő napja, a római kalendáriumban Szent Szilveszter pápa ünnepe. Nevét mindenki ismeri. De hogy ki volt, azt csak kevesen tudják.

Rómában született. Majdnem huszonkét évig, 314-től 335-ig volt pápa. A szerény Szilveszter pápa alakja a legendák fényében világtörténelmileg egyedülálló jelentőségű, mert ő volt az a pápa, aki Nagy Konstantinnal együtt történelmet formált. A 313-as milánói ediktummal, 1700 évvel ezelőtt, felhozta a kereszténységet a katakombákból.

E nap mégsem őt emlegetjük. Hanem az elmúló év örömeit és bánatait. Ezen az estén felébred szívünkben a hála és bánat érzése.

Mielőtt elkezdődnek a szilveszteri szórakozások, eljöttek ide a testvérek az Isten házába. Eljöttek, mert érzik, hogy a bennünket oly sok jóval elhalmozó Istennek köszönettel és hálával tartozunk. Nézzünk most önmagunkba, és lássuk meg, hogy miért kell hálát mondanunk, és hogy miért kell bocsánatot kérnünk. Tartunk lelkiismeretvizsgálatot.

Evangelium után

Mielőtt elbúcsúznánk az ősztendőtől, álljunk meg néhány percre és itt az Isten házában próbáljunk válaszolni erre a fontos kérdésre: Mit kaptunk Istentől az elmúlt évben, miért is kell hálát adnunk neki?

Mindenekelőtt azért, hogy újabb egy évnyi idővel ajándékozott meg bennünket. Hogy egy évnyi idővel meghosszabbította életünket, hogy élni engedett még bennünket, hogy megadta mindazt, ami az életéhez szükséges.

Asztalunkra tette a mindennapi kenyeret, megajándékozott a jóllakás örömeivel. Nemcsak a liliumokat öltöztette színpompás ruhába, hanem minket is. Adott egészséget, hogy elvégezhessük munkánkat családunk, embertársaink szolgálatában. Közlebb vitt terveink megvalósításához, s inni adott az élet tiszta örömeiből.

Szentmisére hívott, bűnbánatra vezérelt, segített megőrizni legnagyobb kincsünket: keresztény hitünket és a sok reménytelen és kétségbeejtő helyzetben is megőrizte és megerősítette bennünk azt, ami a legszükségesebb az élethez, a reményt, a bizakodást.

Torton Wilder: A teremtés nyolcadik napja című könyvében olvasható: "Ha az emberiség egy kudarc vagy akár száz kudarc miatt sutba dobná bizakodását, semmire sem jutott volna ez a mi civilizációnk! Nem lenne a földön igazság, se kórház, se családi tűzhely. Csak földön kúszó, nyöszörgő emberek lennének." (144. o.) De mi nem vagyunk azok! Mert mi ebben az évben, a bennünket éveken át ért sok-sok kudarc ellenére is megmaradtunk bizakodó, reménykedő keresztényeknek. Végre fel is lélegezhettünk.

Sajnos, sokszor mindezt olyan magától értetődőnek tartjuk és elmulasztunk értük hálát mondani. Az Isten ugyanis csendes adakozó és nem

tüntet ajándékaival. Olyanok jótéteményei, mint a levegő, amelyet beszívunk anélkül, hogy gondolnánk rá. Olyanok Isten jótéteményei, mint a víz, amelyet iszunk, vagy, mint a föld, amelyen járunk.

Nem olyan magától értetődő dolog, hogy nagyobb katasztrófák nélkül élhettünk ez évben. Van miért és mit megköszönünk Istennek.

Különösen is azt, hogy erőt adott népünknek önmaga megvédéséhez, amikor nemzetközileg, csak gyalázni tudták hazánkat, pénzügyileg pedig zsarolni. És ezek ellenére, a nagyvilág ámulatára 12 aranyat hoztunk haza Londonból.

Szilveszter estéjén teljen meg szívünk hálával a Gondviselés iránt. Legyünk hálásak az Urnak, mert féltő, hogy szűkebben méri majd ajándékait azoknak, akik nem becsülik eléggé.

Mindig vannak az életben, környezetünkben is olyanok, akik mindezek ellenére azt gondolják magukban: nekem bizony nincs köszönnivalóm sem Istennek sem embernek! Hiszen az elmúlt esztendő anynyi bánatot, anynyi tövist szúrt a szívembe. Elvesztettem munkahelyemet, állásomat. Munkánélküli segélyből, enyéimtől kapott könyöradományokból, alamizsnákból élek.

Nem ezért a mérhetetlen adósság törlesztése miatti állapotért kell hálát adni, hanem azért, hogy ennek elviseléséhez ad lelkiert, megváltoztatásához pedig bizakodást és küzdelmet.

Mások meg ekképp panaszkodnak: Mennyit csalódtam az emberekben, saját rokonaimban! Egész

esztendőben a betegápolás súlyos keresztje nehezedett vállamra. Aztán megnyílt egy sír és eltemettem azt, akit úgy szerettem. Mit köszönjek, és miért adjak hálát Szilveszter estéjén?

Vagy talán a rosszat, a szenvedést is meg kell vagy meg lehet köszönni? Igen! Mindent! Jót és rosszat egyaránt! Ha Isten ebben az évben, amelytől most búcsúzunk vállunkra helyezte a keresztet, ezzel bizonyította, hogy erősnek talált és szentté akar tenni bennünket. Ha nem zúgolódnánk, hanem Isten akaratán megnyugodva viselnénk a keresztünket, akkor most hálaimára nyílnék ajkunk.

Drága, értékes imádság ez! Egyetlen hálaisten a Golgotán, többet ér, mint ezer a Boldogság hegyén. A sokat szenvedő emberek hála imája a legdrágább gyöngye e földnek!

De Testvéreim! Nemcsak a jó Istennek tartozunk hálával, hanem egymásnak is! Pál apostol figyelmeztet bennünket: "Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel!" A családban, szereteteink körében el tudunk-e számolni ezzel a tartozásunkkal? Mondunk-e legalább ilyenkor köszönetet és hálát egymásnak. Mondunk-e egymásért legalább egy miatyánkot az óév utolsó napján?

Mondjunk legalább most, az év végi hálaadáson.

Ámen

F. F.

Ima

AZ ÉV UTOLSÓ ESTÉJÉRE

Pap: Testvéreim! Még néhány óra, és vége lesz ennek az esztendőnek. Adjunk hálát a gondviselő Istennek az elmúlt év minden ajándékáért!

Lektor: 1. Fogadd el, Urunk, hálánkat azért, hogy hitünk meg nem ingott és reményünk meg nem fogyatkozott!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Fogadd el, Urunk, hálánkat azért, hogy sok bűntől megóvtál és szeretetedben megőriztél!

Hívek: Kérünk téged ...

3. Fogadd el, Urunk, hálánkat azért, hogy az elmúlt esztendőben megtartottál minket békeességben és egészségben!

Hívek: Kérünk téged ...

4. Fogadd, Urunk, hálánkat azért, hogy atyai jóságoddal gondot viseltél testi és lelki életünkre!

Hívek: Kérünk téged ...

5. Add, Urunk, hogy szüntelenül hálásak legyünk segítségedért, amellyel munkánkban és küzdelmeinkben mellettünk álltál!

Hívek: Kérünk téged ...

6. Add, Urunk, hogy mindig hálásak legyünk irgalmadért, amellyel megpróbáltatásainkból kimentettél bennünket!

Hívek: Kérünk téged ...

Pap: Mindenható, örök Isten! Megköszönjük az elmúlt esztendőben kapott sok ajándékot, amellyel elárasztottál bennünket. Fogadd el őszinte bűnbánatunkat is: fájjaljuk a sok hűtlenséget, mulasztást, és hanyagságot, amellyel megbántottunk. Add, hogy kegyelmed segítségével az újesztendőben új emberekké lehessünk. Krisztus, ami Urunk által.

Hívek: Ámen.